

Tejelő szarvasmarha egyedi pótabrakolási módszereinek összehasonlítása

Maszlik Zoltán

Takarmányozási és takarmánybiztonsági mérnök MSc., nappali tagozat

Élettani és Takarmányozástani Intézet, Takarmánybiztonsági Tanszék

Belső konzulens: Dr. Balogh Krisztián Milán, egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Élettani és Takarmányozástani Intézet, Takarmánybiztonsági Tanszék

Diplomadolgozatom keretében egy Nógrád vármegyei tejelő tehenészeti telepen hasonlítottam össze a laktáció első 100 napjában az automata fejési rendszerben alkalmazott két pótabrakolási stratégia hatását a valós pótabrak-fogyasztásra, a termelési paraméterekre, a fejésszámmra és a gazdaságosságra.

Az „A” csoport (n=5 tehén) takarmányozása egy dinamikusabb növekedésű robottáp programozási stratégiát követett, mely a laktáció 20. napjára 6, majd 30. napjára 7 kg-ra növekszik a kezdeti 1 kg-os értékről. A „B” csoportban (n=5 tehén) viszont egy lassabb ütemű növekedés jellemezte a fejőrobotban felvehető pótabrak mennyiségét, hiszen ez a csoport a 7 kg-os programozott mennyiséget csak a laktáció 40. napján érte el.

A két csoport valós pótabrak fogyasztását összehasonlítva megfigyelhető, hogy a laktáció 50. napjáig szorosan követte a programozási mátrixot. Tehát az A csoport dinamikusabb programozott robottáp mennyiség növekedése a valós fogyasztásban is érvényesült. Ezt követően azonban az A csoport átlagos napi robottáp-felvétele szignifikánsan ($p < 0,05$) alacsonyabb volt az 50-100. laktációs nap között, mint a B csoporté. Ugyanakkor a teljes időszakban elfogyasztott átlagos napi pótabrak mennyiségében statisztikailag igazolható ($p < 0,05$) eltérés mutatkozott az A csoport javára.

A vizsgálat során az A csoport naponta átlagosan $41,84 \pm 5,73$ kg tejet termelt, míg a B csoport tejtermelése ($40,58 \pm 4,86$ kg) ettől szignifikáns mértékben ($p < 0,001$) elmaradt.

Amennyiben a 100 napos vizsgálati időszakot egyenként 10 napos szakaszokra bontjuk, a tejtermelésben jelentős különbségek tapasztalhatóak. Az A csoport dinamikusabb növekedésű, de rövidebb programozott takarmányozási görbéje kedvezőbb hatással volt a tejtermelésre, mint a vontatottabb növekedésű programozási görbe a B csoportnál, hiszen a 11-

20., a 21-30., a 31-40., a 41-50., illetve az 51-60. laktációs nap átlagos tejtermelését bemutató dekádokban statisztikailag igazolható eltérések mutatkoznak az A csoport javára.

Az átlagos fejésszám a két pótabrakolási stratégia esetében nem tért el szignifikáns mértékben, hiszen az A csoportban 3,51 db/nap, míg a B csoportban pedig 3,55 db/nap volt.

A teljes 100 napos időszakra vonatkozóan az A csoport 20920 kg tejet, míg a B csoport 20292 kg tejet adott, vagyis az A csoport egyedei 3,09%-kal több tejet termeltek és ehhez csak 1,58%-kal több pótabrakot fogyasztottak.

A gazdasági számítások alapján a dinamikusabb, nagyobb növekedésű pótabrakolási stratégia alkalmazásával a tej árbevétel és a robottáp költség különbsége alapján az A csoportban 3,33%-al nagyobb „nyereség” realizálódott, mint a B csoport esetében, vagyis az alkalmazott takarmányozási stratégia javított a jövedelmezőségen is.